

UOHSX005QE90

PŘEDSEDA ÚŘADU PRO OCHRANU HOSPODÁŘSKÉ SOUTĚŽE

ROZHODNUTÍ

Č. j.: ÚOHS-R224/2013/VZ-9276/2014/310/MLr

Brno 5. května 2014

Ve správním řízení o rozkladu ze dne 1. 8. 2013, doručeném Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže z téhož dne navrhovatelem –

- společností **SAP ČR, spol. s r.o.**, IČ 49713361, se sídlem Vyskočilova 1481/4, 140 00 Praha 4 – Michle,

proti rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže č. j. ÚOHS-S684/2012/VZ-11759/2013/513/KSt ze dne 17. 7. 2013 ve věci přezkoumání úkonů zadavatele –

- **České republiky – Ministerstva pro místní rozvoj**, IČ 66002222, se sídlem Staroměstské náměstí 6, 110 15 Praha 1,

veřejné zakázky s názvem „**Pořízení aplikace MS2014+ a zajištění jejího provozu a rozvoje**“, zadávané v otevřeném zadávacím řízení, jehož oznámení bylo do Věstníku veřejných zakázek odesláno dne 30. 8. 2012 a bylo uveřejněno dne 31. 8. 2012 pod evidenčním číslem 222942, ve znění oprav uveřejněných dne 10. 10. 2012, 5. 11. 2012 a dne 16. 11. 2012 a v Úředním věstníku Evropské unie bylo uveřejněno dne 5. 9. 2012 pod evidenčním číslem 2012/S 170-281495, ve znění oprav uveřejněných dne 20. 10. 2012, dne 10. 11. 2012 a dne 17. 12. 2012,

jsem podle ustanovení § 152 odst. 5 písm. b) zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, v návaznosti na ustanovení § 90 odst. 5 citovaného zákona, na základě návrhu rozkladové komise, jmenované podle ustanovení § 152 odst. 3 téhož zákona, rozhodl takto:

Usnesení Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže č. j. ÚOHS-S684/2012/VZ-11759/2013/513/KSt ze dne 17. 7. 2013

p o t v r z u j i

a podaný rozklad

z a m í t á m.

ODŮVODNĚNÍ

I. Zadávací řízení a řízení vedené Úřadem pro ochranu hospodářské soutěže

1. Úřad pro ochranu hospodářské soutěže (dále jen „**Úřad**“), jenž je dle ustanovení § 112 zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „**zákon**“¹), příslušný k dohledu nad dodržováním citovaného zákona, obdržel dne 19. 11. 2012 návrh z téhož dne společnosti SAP ČR, spol. s r.o., IČ 49713361, se sídlem Vyskočilova 1481/4, 140 00 Praha 4 – Michle (dále jen „**navrhovatel**“), na zahájení správního řízení ve věci přezkoumání úkonů veřejného zadavatele – České republiky – Ministerstva pro místní rozvoj, IČ 66002222, se sídlem Staroměstské náměstí 6, 110 15 Praha 1 (dále jen „**zadavatel**“), učiněných při zadávání veřejné zakázky s názvem „Pořízení aplikace MS2014+ a zajištění jejího provozu a rozvoje“ (dále jen „**veřejná zakázka**“) v otevřeném zadávacím řízení dle ustanovení § 27 zákona, jehož oznámení bylo odesláno do Věstníku veřejných zakázek dne 30. 8. 2012 a uveřejněno dne 31. 8. 2012 pod evidenčním číslem 222942, ve znění oprav uveřejněných dne 10. 10. 2012, dne 5. 11. 2012 a dne 16. 11. 2012, a v Úředním věstníku Evropské unie uveřejněno dne 5. 9. 2012 pod evidenčním číslem 2012/S 170-281495, ve znění oprav uveřejněných dne 20. 10. 2012, dne 10. 11. 2012 a dne 17. 11. 2012. Dne 19. 11. 2012 doručil navrhovatel stejnopis návrhu zadavateli. Návrhem se navrhovatel domáhá, aby Úřad vydal rozhodnutí, kterým zadavateli uloží povinnost odstranit diskriminační zadávací podmínky, případně aby Úřad zadávací řízení na veřejnou zakázku zrušil.
2. Úřad ve správním řízení zjistil, že dne 30. 10. 2012 zadavatel obdržel námítky navrhovatele ze dne 29. 10. 2012 proti zadávacím podmínkám. Zadavatel rozhodnutím ze dne 9. 11. 2012 námítkám nevyhověl; rozhodnutí o námítkách navrhovatel obdržel dne 9. 11. 2012.
3. Úřad přípisem č. j. ÚOHS-S684/2012/VZ-23134/2012/513/KSt ze dne 12. 12. 2012 oznámil oběma účastníkům zahájení správního řízení. Usnesením č. j. ÚOHS-S684/2012/VZ-23135/2012/513/KSt ze dne 12. 12. 2012 určil účastníkům lhůtu do 19. 12. 2012, ve které byli oprávněni navrhopvat důkazy, činit jiné návrhy a vyjádřit své stanovisko. Úřad citovaným usnesením určil účastníkům lhůtu do 21. 12. 2012, ve které byli oprávněni vyjádřit se k podkladům rozhodnutí.
4. Spolu s návrhem ze dne 19. 11. 2012 se navrhovatel rovněž domáhal vydání předběžného opatření spočívajícího v pozastavení předmětného zadávacího řízení. Úřad rozhodnutím

---

¹ Pokud je v tomto rozhodnutí uveden odkaz na zákon, jedná se vždy o znění účinné ke dni zahájení šetřeného zadávacího řízení ve smyslu ustanovení § 26 zákona v návaznosti na ustanovení § 158 odst. 1 a 2 zákona, podle tohoto znění se posuzují úkony zadavatele a uchazečů v zadávacím řízení.

č. j. ÚOHS-S684/2012/VZ-24157/2012/513/Kst ze dne 21. 12. 2012 návrh navrhovatele na nařízení předběžného opatření spočívajícího v pozastavení zadávacího řízení zamítl. Proti citovanému rozhodnutí podal navrhovatel rozklad ze dne 4. 1. 2013, kterým se domáhal zrušení tohoto rozhodnutí a vrácení věci k novému projednání. Předseda Úřad o rozkladu rozhodl rozhodnutím č. j. ÚOHS-R7/2013/VZ-14813/2013/310/PMa ze dne 7. 8. 2013 tak, že jej zamítl a rozhodnutí Úřadu potvrdil. Citovaná rozhodnutí nabyla právní moci dne 8. 8. 2013.

5. Navrhovatel uplatnil návrh ze dne 13. 3. 2013, kterým se domáhal nařízení předběžného opatření spočívajícího v uložení zákazu uzavřít smlouvu.

II. Rozhodnutí Úřadu č. j. ÚOHS-S684/2012/VZ-7719/2013/513/KSt ze dne 24. 4. 2013

6. Úřad vydal dne 24. 4. 2013 k návrhu ze dne 19. 11. 2012 rozhodnutí č. j. ÚOHS-S684/2012/VZ-7719/2013/513/KSt (dále jen „**napadené rozhodnutí ze dne 24. 4. 2013**“).
7. Úřad ve výroku I. napadeného rozhodnutí ze dne 24. 4. 2013 zamítl návrh navrhovatele ze dne 13. 3. 2013 na nařízení předběžného opatření spočívajícího v zákazu zadavatele uzavřít v zadávacím řízení smlouvu. Úřad výrokem II. napadeného rozhodnutí ze dne 24. 4. 2013 návrh navrhovatele ze dne 19. 11. 2012 v části týkající se „Standardního způsobu nastavení vztahů v oboru IT“ zamítl s odkazem na ustanovení § 118 odst. 5 písm. c) zákona, neboť návrh nebyl podán oprávněnou osobou. Úřad dále výrokem III. napadeného rozhodnutí ze dne 24. 4. 2013 návrh navrhovatele ze dne 19. 11. 2012 s výjimkou části návrhu týkající se „Standardního způsobu nastavení vztahů v oboru IT“ zamítl s odkazem na ustanovení § 118 odst. 5 písm. a) zákona, neboť nebyly zjištěny důvody pro uložení nápravného opatření podle ustanovení § 118 odst. 1 nebo odst. 2 zákona.
8. Napadené rozhodnutí ze dne 24. 4. 2013 bylo doručeno zadavateli a navrhovateli dne 26. 4. 2013. Navrhovatel uplatnil rozklad proti tomuto rozhodnutí dne 13. 5. 2013, tedy v zákonné lhůtě.

III. Napadené usnesení

9. V době po uplatnění rozkladu ale ještě před předáním správního spisu předsedovi Úřadu jako odvolacímu správnímu orgánu oznámil dne 7. 6. 2013 zadavatele Úřadu, že dne 6. 6. 2013 uzavřel smlouvu na veřejnou zakázku se společností TESCO SW a.s., IČ 25892533, se sídlem tř. Kosmonautů 1288/1, Hodolany, 799 00 Olomouc (dále jen „**vybraný uchazeč**“).
10. Úřad vydal dne 17. 7. 2013 usnesení č. j. ÚOHS-S684/2012/VZ-11759/2013/513/KSt (dále jen „**napadené usnesení**“). Úřad výrokem I. napadeného usnesení správní řízení zastavil s odkazem na ustanovení § 66 odst. 1 písm. g) zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „**správní řád**“), protože žádost navrhovatele ze dne 19. 12. 2012 se stala zjevně bezpředmětnou.
11. Úřad výrok I. napadeného usnesení odůvodnil tak, že návrh navrhovatele na zrušení zadávacího řízení se stal zjevně bezpředmětným, neboť po uzavření smlouvy nelze o návrhu meritorně rozhodnout, resp. nelze zadávací řízení zrušit, jak se navrhovatel ve svém návrhu domáhal. Úřad v odůvodnění napadeného usnesení konstatoval, že uzavření smlouvy v zadávacím řízení je právní skutečnost, která odůvodňuje zastavení správního řízení,

a to dle ustanovení § 66 odst. 1 písm. g) správního řádu. Dle Úřadu v okamžiku uzavření smlouvy v zadávacím řízení bylo ukončeno zadávání, a v důsledku toho odpadl předmět tohoto správního řízení.

12. Úřad dále uvedl, že před předáním správního spisu odvolacímu orgánu nastala skutečnost, která je důvodem pro zastavení řízení podle ustanovení § 66 odst. 1 písm. g) správního řádu, a proto rozhodl ve výroku I. napadeného usnesení o zastavení řízení.
13. Výrokem II. napadeného usnesení Úřad zastavil řízení o rozkladu navrhovatele ze dne 13. 5. 2013 proti rozhodnutí Úřadu č. j. ÚOHS-S684/2012/VZ-7719/2013/513/KSt ze dne 24. 4. 2013 s odkazem na ustanovení § 88 odst. 2 správního řádu, protože před předáním správního spisu odvolacímu správnímu orgánu nastal důvod k zastavení řízení uvedený v ustanovení § 66 odst. 1 písm. g) správního řádu.
14. Výrok II. napadeného usnesení je založen na úvaze, že smlouva na veřejnou zakázku byla uzavřena před předáním správního spisu odvolacímu správnímu orgánu, a proto Úřad rozhodl s odkazem na ustanovení § 88 odst. 2 správního řádu také o zastavení správního řízení o rozkladu navrhovatele ze dne 13. 5. 2013 proti rozhodnutí Úřadu.

IV. Námitky rozkladu

15. Navrhovatel doručil Úřadu dne 1. 8. 2013 rozklad z téhož dne proti napadenému usnesení; ze správního spisu vyplývá, že navrhovateli bylo napadené rozhodnutí doručeno dne 18. 7. 2013. Navrhovatel tedy uplatnil rozklad v zákonné lhůtě.
16. Navrhovatel rozkladem brojí proti napadenému usnesení v celém rozsahu. Navrhovatel se podaným rozkladem domáhá, aby předseda Úřadu napadené usnesení zrušil a nařídil Úřadu pokračovat ve správním řízení, předat správní spis předsedovi Úřadu, aby ten mohl rozhodnout o podaném rozkladu.
17. Navrhovatel konstatuje, že ačkoli jsou v napadeném usnesení formulovány dva výroky, v nichž Úřad odlišuje „řízení o rozkladu“ od správního řízení, jde vždy o jedno a totéž správní řízení. Navrhovatel v podaném rozkladu uvádí, že řízení o rozkladu nelze samostatně zastavit, neboť nejde o samostatné řízení.
18. Navrhovatel dále uvádí, že návrh směřoval proti diskriminačním zadávacím podmínkám. Dle navrhovatele je povinností Úřadu posoudit zadávací řízení komplexně a v případě, že zadavatel porušil zákon, uložit nápravné opatření, případně sankci. Navrhovatel dále uvádí, že ačkoliv není možné zrušit zadávací řízení ve smyslu ustanovení § 118 odst. 1 zákona, je možné „v rámci správního řízení konstatovat spáchání správního deliktu na straně zadavatele a uložit sankci“. Navrhovatel v této souvislosti odkazuje na rozhodnutí Úřadu č. j. ÚOHS-S601/2012/VZ-5417/2013/54/MDI ze dne 25. 3. 2013, v němž je dle navrhovatele takový procesní postup Úřadu standardně aplikován. Navrhovatel uvádí, že „skutečnost, že Úřad již nemůže učinit úkon, který navrhovatel požadoval v rámci svého návrhu, není důvodem pro zastavení správního řízení, neboť smyslem a účelem návrhu je přezkoumání úkonů zadavatele a zachování zákonnosti postupu zadavatele...“.
19. Navrhovatel uvádí, že i kdyby se stal jeho návrh zjevně bezpředmětným dle formalistického výkladu Úřadu, pak „v této fázi správního řízení, tedy po vydání prvostupňového meritorního rozhodnutí a podání rozkladu proti tomuto rozhodnutí, nejsou splněny podmínky pro postup

dle § 88 odst. 2 SŘ“. Navrhovatel namítá, že z odůvodnění napadeného usnesení vyplývá, že Úřad se vůbec nezabýval tím, zda jsou splněny všechny zákonné podmínky dle ustanovení § 88 odst. 2 správního řádu. Dle navrhovatele Úřad v rozporu se správním řádem neposuzoval, zda by rozhodnutí o rozkladu mohlo mít význam pro náhradu škody ve smyslu ustanovení § 88 odst. 2 správního řádu. Navrhovatel dále uvádí, že tato podmínka však splněna nebyla a není.

20. Navrhovatel v této souvislosti uvádí, že ve správním řízení byla hrubě porušena zásada rovnosti účastníků správního řízení, a to ve prospěch zadavatele. Dle navrhovatele ve správním řízení také došlo k neodůvodněným průtahům, které mohly vést k tomu, že se návrh navrhovatele stal bezpředmětným. Vzhledem k těmto hrubým procesním pochybením vznikla navrhovateli škoda, jejíž náhradu je navrhovatel oprávněn uplatnit ve smyslu ustanovení § 7 nebo § 13 zákona č. 82/1998 Sb., o odpovědnosti za škodu způsobenou při výkonu veřejné moci rozhodnutím nebo nesprávným úředním postupem a o změně zákona České národní rady č. 358/1992 Sb., o notářích a jejich činnosti (notářský řád), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „**zákon č. 82/1998 Sb.**“). Navrhovatel uvádí, že škoda, která vznikla v důsledku nezákonného postupu Úřadu, spočívá ve zmaření možnosti ucházet se o veřejnou zakázku v zadávacím řízení podáním nabídky, dále ve zmaření oprávnění domoci se správného a zákonného přezkoumání postupu zadavatele, ve zmaření práva na spravedlivý proces a současně ve zmaření možnosti zabránit nezákonnému jednání zadavatele. Navrhovatel uvádí, že důvodem pro uplatnění nároku na náhradu škody může být nesprávný úřední postup Úřadu, kterým Úřad porušil svou zákonnou povinnost vydat rozhodnutí v zákonem stanovené lhůtě, zásadu rovného zacházení s účastníky dle ustanovení § 7 odst. 1 správního řádu a zásadu materiální pravdy dle ustanovení § 50 správního řádu. Dle navrhovatele dalším důvodem pro uplatnění nároku na náhradu škody je i nezákonnost napadeného usnesení, které je třeba přezkoumat v řízení o rozkladu a případně v rámci soudního přezkumu. Navrhovatel uvádí, že rozhodnutí o rozkladu mohlo mít význam pro náhradu škody, a Úřad tak nebyl oprávněn postupovat dle ustanovení § 88 odst. 2 správního řádu.
21. Navrhovatel konstatuje, že přiměřenou lhůtou pro vydání rozhodnutí je lhůta 30 dnů ve smyslu ustanovení § 71 odst. 3 správního řádu. Navrhovatel uvádí, že v daném případě Úřad nerozhodl v zákonem stanoveném lhůtě pro vydání rozhodnutí. Navrhovatel dále namítá, že Úřad porušil správní řád i při vydání rozhodnutí o návrhu navrhovatele na nařízení předběžného opatření ze dne 19. 11. 2012. Navrhovatel uvádí, že Úřad o uvedeném návrhu navrhovatele nerozhodl v zákonné lhůtě 10 dnů dle ustanovení § 61 odst. 2 správního řádu, ale až dne 21. 12. 2012 po dvou urgencích. Navrhovatel namítá, že v důsledku nečinnosti Úřadu zadávací řízení nebylo pozastaveno, „*a proto došlo k podání nabídek bez toho, aby se podání nabídek mohl účastnit rovněž navrhovatel*“. Navrhovatel uvádí, že stejného porušení se Úřad dopustil i při vydání rozhodnutí o dalším návrhu navrhovatele na nařízení předběžného opatření ze dne 13. 3. 2013; o tomto návrhu Úřad rozhodl až dne 24. 4. 2013. Navrhovatel v této souvislosti uvádí, že bezpředmětnost jeho návrhu tak byla způsobena výlučně v důsledku procesního postupu Úřadu. Navrhovatel konstatuje, že postupoval-li by Úřad ve správním řízení v souladu se zákonem a správním řádem, rozhodl by o návrhu navrhovatele ještě před ukončením zadávacího řízení.

22. Navrhovatel dále v rozkladu konstatuje, že Úřad se v průběhu správního řízení dopustil řady procesních pochybení; Úřad zejména vůči účastníkům řízení nepostupoval nestranně a nevyžadoval od účastníků plnění jejich procesních povinností rovněž ve smyslu ustanovení § 7 správního řádu; Úřad neumožnil vyjádřit se k podkladům rozhodnutí, zejména k podáním zadavatele. Navrhovatel dále namítá, že zjistil teprve z meritorního rozhodnutí „úplnou sumu informací a podkladů, ze kterých úřad vycházel při přípravě rozhodnutí“; tyto podklady pro vydání rozhodnutí nebyly součástí správního spisu ani v okamžiku, kdy nahlédl do tohoto správního spisu; jako účastník správního řízení nebyl informován na rozdíl od zadavatele o tom, že do správního spisu byly vloženy nové podklady. Jestliže pak Úřad odůvodnil svůj postup tím, že zadavatel výslovně o zasílání podkladů požádal, tak navrhovatel považuje takové odůvodnění za právně irelevantní. Úřad v řízení o rozkladu proti napadenému rozhodnutí ze dne 24. 4. 2013 dokonce ani po výslovné žádosti neinformoval o vyjádření zadavatele k rozkladu a neodeslal ho tak, jako to Úřad činil v průběhu celého správního řízení ve vztahu k zadavateli.

V. Řízení o rozkladu

23. Úřad neshledal důvody pro zrušení nebo změnu napadeného usnesení postupem dle ustanovení § 87 správního řádu a v souladu s ustanovením § 88 odst. 1 správního řádu předal správní spis S684/2012/VZ se svým stanoviskem předsedovi Úřadu.
24. Úřad usnesením č. j. ÚOHS-S684/2012/VZ-15266/2013/513/KSt ze dne 13. 8. 2013 určil zadavateli lhůtu sedm dnů ode dne doručení tohoto usnesení, ve které byl zadavatel oprávněn vyjádřit se k rozkladu navrhovatele.
25. Úřad obdržel dne 16. 8. 2013 vyjádření zadavatele; zadavatel se neztotožňuje s námitkou navrhovatele, že správní řízení bylo vedeno Úřadem v rozporu se správním řádem.

Stanovisko předsedy Úřadu

26. Po projednání rozkladu a veškerého spisového materiálu rozkladovou komisí, jmenovanou podle ustanovení § 152 odst. 3 správního řádu, a po posouzení případu ve všech jeho vzájemných souvislostech jsem podle ustanovení § 89 odst. 2 správního řádu přezkoumal soulad napadeného usnesení a řízení s právními předpisy, správnost napadeného usnesení v rozsahu námitek uvedených v rozkladu, a s přihlédnutím k návrhu rozkladové komise jsem dospěl k následujícímu závěru.
27. Úřad tím, že ve výroku I. napadeného usnesení správní řízení s odkazem na ustanovení § 66 odst. 1 písm. g) správního řádu zastavil, neboť návrh navrhovatele ze dne 19. 11. 2012 se stal zjevně bezpředmětným, a dále tím, že ve výroku II. napadeného usnesení správní řízení o rozkladu navrhovatele proti napadenému rozhodnutí ze dne 24. 4. 2013 zastavil s odkazem na ustanovení § 88 odst. 2 správního řádu, neboť „před předáním spisu odvolacímu správnímu orgánu nastal důvod k zastavení řízení uvedený v ustanovení § 66 odst. 1 písm. g) citovaného zákona“, rozhodl správně a zákonně.
28. Dále uvádím, že s námitkami rozkladu navrhovatele jsem se neztotožnil, protože s ohledem na okolnosti případu nemohou obstát. V další části odůvodnění tohoto rozhodnutí budou v podrobnostech rozvedeny důvody, na základě kterých jsem rozhodl potvrdit napadené usnesení a navrhovatelem uplatněný rozklad zamítnout.

VI. K námitkám rozkladu

29. Navrhovatele namítá, že nelze zastavit samostatně správní řízení o rozkladu, protože se nejedná o samostatné řízení.
30. K tomu uvádím, že v daném případě Úřad ve výroku II. napadeného usnesení správně a v souladu se správním řádem zastavil správní řízení o rozkladu. Správní řád v části druhé v hlavě VI upravuje „průběh řízení v prvním stupni“ a hlavě VIII upravuje „odvolací řízení“; v ustanovení § 152 odst. 4 správního řádu pak tento zákon používá pojem „řízení o rozkladu“. Správní řád tedy odlišuje mezi správním řízením v prvním stupni a řízením o rozkladu, resp. odvolacím řízením, přestože se jedná o jedno správní řízení, které je ukončeno pravomocným rozhodnutím (nebo usnesením). Není tedy vyloučeno zastavit správní řízení v prvním stupni (nalézací správní řízení) nebo správní řízení o rozkladu (řízení o opravném prostředku), když je správní řád rozlišuje. Kromě ustanovení § 88 odst. 2 správního řádu správní řád umožňuje zastavení odvolacího řízení, resp. řízení o rozkladu, také v ustanovení § 91 odst. 3 věta první správního řádu, dle kterého pokud odvolatel vzal podané odvolání zpět, řízení o odvolání je zastaveno dnem zpětvzetí odvolání, nebo ustanovení § 90 odst. 4 správního řádu, dle kterého jestliže odvolací správní orgán zjistí, že nastala skutečnost, která odůvodňuje zastavení řízení, bez dalšího zruší napadené rozhodnutí a řízení zastaví, ledaže jiné rozhodnutí o odvolání může mít význam pro náhradu škody nebo pro právní nástupce účastníků (v této souvislosti odkazují i na konstantní rozhodovací praxi předsedy Úřadu: rozhodnutí předsedy Úřadu č. j. ÚOHS-R101,103/2013/VZ-11133/2013/310/PSe ze dne 14. 6. 2013 a rozhodnutí předsedy Úřadu č. j. ÚOHS-R125/2013/VZ-2227/2014/310/MLr ze dne 31. 1. 2014, v nichž předseda Úřadu zrušil rozhodnutí Úřadu a zastavil správní řízení o rozkladu, a dále usnesení předsedy Úřadu č. j. ÚOHS-R323/2013/VZ-3360/2014/310/MMI ze dne 18. 2. 2014, kterým předseda Úřadu zastavil správní řízení o rozkladu). Vzhledem k uvedenému považuji postup Úřadu, když zastavil správní řízení o rozkladu, v souladu se zákonem a ustálenou rozhodovací praxí Úřadu, resp. předsedy Úřadu.
31. Navrhovatel dále brojí proti tomu, že Úřad správní řízení o návrhu zastavil, aniž by v rámci správního řízení o návrhu posoudil stav věci a rozhodl, že zadavatel spáchal správní delikt, a uložil sankci. Navrhovatel tento závěr odůvodňuje tím, že *„skutečnost, že Úřad již nemůže učinit úkon, který navrhovatel požadoval v rámci svého návrhu, není důvodem pro zastavení správního řízení, neboť smyslem a účelem návrhu je přezkoumání úkonů zadavatele a zachování zákonnosti postupu zadavatele“*.
32. K této námitce navrhovatele uvádím, že předmětem správního řízení o návrhu je právě a pouze návrh navrhovatele; v daném případě se navrhovatel domáhá, aby Úřad uložil zadavateli povinnost odstranit diskriminační ustanovení zadávacích podmínek, případně aby zadávací řízení zrušil (k předmětu správního řízení např. usnesení Nejvyššího správního soudu v rozšířeném senátu č. j. 8 As 47/2005-86 ze dne 21. 10. 2008). O návrhu nelze meritorně rozhodnout, jestliže se stal zjevně bezpředmětným. V důsledku toho nelze navrhovateli vyhovět, resp. zamítnout návrh, neboť o samotném návrhu navrhovatele nelze, jak uvedeno výše, rozhodnout. Jediným zákonným postupem je v takovém případě zastavení správního řízení s odkazem na ustanovení § 66 odst. 1 písm. g) správního řádu, dle kterého řízení o žádosti správní orgán usnesením zastaví, jestliže žádost se stala zjevně bezpředmětnou. Správní orgán není oprávněn v takovém případě ani zjišťovat stav věci

a tento následně právně posuzovat v rozsahu podaného návrhu ve správním řízení, v němž se tento návrh stal zjevně bezpředmětným.

33. Jestliže pak navrhovatel tvrdí, že Úřad byl povinen rozhodovat o správním deliktu zadavatele v předmětném správním řízení o návrhu, tak uvádím, že tato námitka je v rozporu se správním řádem a zákonem, a proto je nedůvodná. Předmětem správního řízení o správních deliktech v režimu zákona je správní delikt zadavatele nebo dodavatele (k tomu např. usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 15. 1. 2008, sp. zn. 2 As 34/2006, publikováno ve Sbírce rozhodnutí Nejvyššího správního soudu pod číslem 5/2008, dle kterého „*vymezení předmětu řízení ve výroku rozhodnutí o správním deliktu proto vždy musí spočívat ve specifikaci deliktu (...) věci, o níž je rozhodováno, je v daném případě jiný správní delikt a vymezení věci musí odpovídat jejímu charakteru*“). Správní řízení o správních deliktech v režimu zákona Úřad zahajuje vždy z moci úřední (ex offio), nikoliv na návrh.
34. Správní řízení o návrhu a správní řízení o správním deliktu jsou správní řízení s různým předmětem. Správní řízení o návrhu v režimu zákona směřuje k vydání rozhodnutí o nápravném opatření (v daném případě ke zrušení zadávacího řízení); správní řízení o správním deliktu v režimu zákona směřuje k vydání rozhodnutí o správním deliktu zadavatele (dodavatele). Ve správním řízení o správním deliktu bez dalšího nelze vydat rozhodnutí, jímž je uloženo nápravné opatření, a naopak ve správním řízení o návrhu nelze vydat rozhodnutí o tom, že zadavatel spáchal správní delikt.
35. Navrhovatel dále odkazuje na pravomocné rozhodnutí Úřadu č. j. ÚOHS-S601/2012/VZ-5417/2013/514/MDI ze dne 25. 3. 2013, podle kterého je v rámci správního řízení možné konstatovat spáchání správního deliktu a uložit sankci. K námitce opětovně uvádím, že správní řízení o správních deliktech v režimu zákona Úřad zahajuje z moci úřední (ex offio), přičemž Úřad dosud nezahájil správní řízení o správním deliktu zadavatele, spočívajícím ve stanovení diskriminačních zadávacích podmínek, a proto o něm nemohl rozhodnout, a to ani v napadeném usnesení. Rozhodl-li Úřad ve výroku II. rozhodnutí č. j. ÚOHS-S601/2012/VZ-5417/2013/514/MDI ze dne 25. 3. 2013 o správním deliktu zadavatele a zároveň v témže rozhodnutí ve výroku I. správní řízení o návrhu pro bezpředmětnost takového návrhu zastavil, jedná se tak o samostatné dva výroky ve dvou samostatných věcech v jednom rozhodnutí. Řízení o takových samostatných věcech (řízení o návrhu a řízení o správním deliktu) jsou pak zahájena na základě různých právních skutečností.
36. Obecná zásada oficiality při zahájení správního řízení o (jiném) správním deliktu není v režimu zákona nijak prolomena (k zásadě oficiality a k prolomení této zásady např. rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 2 As 60/2006-53 ze dne 17. 1. 2007); Úřad je tedy povinen rozhodovat o správních deliktech vždy ve správním řízení zahájeném z moci úřední ve smyslu ustanovení § 46 odst. 1 správního řádu.
37. Úřad tedy postupoval v souladu se zákonem, když v napadeném usnesení zastavil správní řízení o návrhu, který se stal zjevně bezpředmětným, a zároveň v tomto správním řízení vedeném toliko o návrhu nerozhodoval o správním deliktu zadavatele. Námitka navrhovatele je tak nedůvodná.
38. Navrhovatel namítá, že po vydání napadeného rozhodnutí ze dne 24. 4. 2013 a po podání rozkladu proti tomuto rozhodnutí nejsou splněny podmínky pro aplikaci § 88 odst. 2

správního řádu. Dle navrhovatele Úřad v rozporu se správním řádem neposuzoval, zda rozhodnutí o rozkladu mohlo mít význam pro náhradu škody ve smyslu ustanovení § 88 odst. 2 správního řádu.

39. K výše uvedenému konstatuji, že jsem se námitkou navrhovatele neztotožnil, jelikož s ohledem na okolnosti případu nemůže obstát. Dle ustanovení § 88 odst. 2 správního řádu platí, že pokud před předáním spisu odvolacímu správnímu orgánu nastal některý z důvodů zastavení řízení uvedený v ustanovení § 66 odst. 1 písm. a), e), f) nebo g) správního řádu nebo v ustanovení § 66 odst. 2 správního řádu, správní orgán, který napadené rozhodnutí vydal, řízení zastaví, ledaže by rozhodnutí o odvolání mohlo mít význam pro náhradu škody. Plně souhlasím s postupem Úřadu a tedy i s odůvodněním napadeného usnesení, kterým bylo zastaveno řízení o rozkladu s odkazem na ustanovení § 88 odst. 2 správního řádu. Jestliže navrhovatel dále vytýká, že Úřad v odůvodnění napadeného usnesení neposuzoval, zda rozhodnutí o rozkladu by mohlo mít význam pro náhradu škody, tak tato námitka je nedůvodná, protože absence takového výslovného posouzení nemá žádného vlivu na zákonnost a správnost napadeného usnesení.
40. Nadto uvádím, že nic nenasvědčuje tomu, že by rozhodnutí o rozkladu mělo nebo mohlo mít význam pro náhradu škody.
41. Navrhovatel v této souvislosti tvrdí, že v důsledku hrubých procesních pochybení Úřadu mu vznikla škoda, jejíž náhradu je navrhovatel oprávněn uplatnit ve smyslu ustanovení § 7 nebo ustanovení § 13 zákona č. 82/1998 Sb. Porušení právní povinnosti Úřadu navrhovatel spatřuje v porušení zásady rovnosti účastníků správního řízení, v neodůvodněných průtahích, které vedly k tomu, že návrh se stal bezpředmětným.
42. K tomu uvádím, že ani na tomto místě navrhovatel netvrdí ničeho, z čeho by se dalo usoudit, že rozhodnutí o rozkladu ve smyslu ustanovení § 88 odst. 2 správního řádu by mohlo mít význam pro náhradu škody v režimu zákona č. 82/1998 Sb. V řízení o rozkladu proti napadenému usnesení jsem povinen přezkoumávat soulad napadeného usnesení a řízení, které předcházelo jeho vydání, s právními předpisy a správnost napadeného rozhodnutí v rozsahu námitek rozkladu; rozhodnutí předsedy Úřadu o rozkladu proti napadenému rozhodnutí bude ve věci konečným, které pravomocně určuje práva a povinnosti účastníků, a proto předmětná námitka navrhovatele je nedůvodná.
43. Navrhovatel dále vytýká Úřadu, že bezpředmětnost návrhu navrhovatele je způsobena výlučně v důsledku procesního postupu Úřadu; kdyby Úřad postupoval ve správním řízení v souladu se zákonem a správním řádem, vydal by rozhodnutí v zákonných lhůtách (rozhodnutí ve věci a rozhodnutí o návrzích na předběžné opatření), stalo by se tak ještě před uzavřením smlouvy (před ukončením zadávacího řízení).
44. K tomu uvádím, že dle ustanovení § 6 odst. 1 věta první správního řádu platí, že správní orgán vyřizuje věci bez zbytečných průtahů. Dle ustanovení § 3 správního řádu platí, že nevyplývá-li ze zákona něco jiného, postupuje správní orgán tak, aby byl zjištěn stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu, který je nezbytný pro soulad jeho úkonu s požadavky uvedenými v ustanovení § 2 správního řádu.
45. K námitce navrhovatele, a to po provedeném přezkoumání zákonnosti a správnosti napadeného usnesení a řízení, které předcházelo jeho vydání, konstatuji, že navrhovatelem

namítané průtahy nemohly mít vliv na soulad napadeného usnesení s právními předpisy. Úřad je ve správním řízení povinen vždy zjišťovat stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, přičemž v řízení o návrhu navrhovatele směřujícím ke zrušení jednotlivého úkonu zadavatele nebo zadávacího řízení, je povinen Úřad v každém okamžiku zahájeného a dosud pravomocně neskončeného správního řízení o návrhu dbát na to, zda jsou splněny podmínky pro vedení správního řízení (např. zda se nestal návrh zjevně bezpředmětným). Pokud se návrh navrhovatele stane zjevně bezpředmětným, jsou Úřad a předseda Úřadu v řízení o rozkladu povinni na takové právní skutečnosti bez dalšího založit své rozhodnutí. Úřad pak v daném případě rozhodl plně v souladu se zákonem a správním řádem, když po uzavření smlouvy a před předáním správního spisu předsedovi Úřadu jako odvolacímu správnímu orgánu správní řízení o návrhu a správní řízení o rozkladu proti napadenému rozhodnutí ze dne 24. 4. 2013 zastavil. Domnívá-li se navrhovatel v podaném rozkladu, že mu v důsledku průtahů Úřadu v předmětném správním řízení vznikla škoda, nezbyvá mi, než navrhovatele odkázat na jím citovaný zákon č. 82/1998 Sb. Námitka navrhovatele je tak nedůvodná.

46. Navrhovatel dále namítá, že Úřad ve správním řízení nepostupoval nestranně a neumožnil navrhovateli uplatnit své procesní práva stejným způsobem jako zadavateli. Navrhovatel dále vytýká, že až z napadeného rozhodnutí ze dne 24. 4. 2013 zjistil úplný souhrn všech podkladů pro vydání tohoto rozhodnutí, které však nebyly součástí správního spisu k datu, ke kterému byl navrhovatel vyzván k seznámení s podklady; dle navrhovatele nebyly součástí správního spisu ani při jeho nahlížení do správního spisu.
47. Navrhovatel vytýká Úřadu, že správní řízení předcházející vydání napadeného rozhodnutí ze dne 24. 4. 2013 trpí vadami (porušení rovnosti účastníků správního řízení a neumožnění uplatnit procesní práva navrhovatele). K tomu uvádím, že předmětem tohoto správního řízení je rozklad navrhovatele proti napadenému usnesení, nikoliv rozklad proti napadenému rozhodnutí ze dne 24. 4. 2013. Navrhovatelem namítané vady se týkají napadeného rozhodnutí ze dne 24. 4. 2013, nikoliv však napadeného usnesení, přezkoumání jehož správnosti a zákonnosti je předmětem tohoto správního řízení o rozkladu.
48. K tomu dále uvádím, že navrhovatel se mohl seznámit se všemi podklady pro vydání napadeného usnesení, a tedy postup Úřadu před vydáním napadeného usnesení netrpí vadami, jež by mohly mít vliv na zákonnost napadeného usnesení.
49. Úřad dle odůvodnění napadeného usnesení zjišťoval stav věci z těchto listin: oznámení o zakázce (odstavec 3. napadeného usnesení), jež bylo založeno do správního spisu dne 23. 11. 2012; z protokolu o otevírání obálek ze dne 10. 12. 2012 (odstavec 4. napadeného usnesení), jež byl založen do správního spisu dne 17. 12. 2012; námitky navrhovatele ze dne 29. 10. 2012 (odstavec 5. napadeného usnesení), které byly založeny do správního spisu dne 30. 11. 2012. Z protokolu o nahlížení do správního spisu ze dne 8. 1. 2013 vyplývá, že navrhovatel nahlédl do předmětného správního spisu dne 8. 1. 2013; z protokolu o nahlížení do správního spisu ze dne 22. 1. 2013 vyplývá, že navrhovatel nahlédl do správního spisu dne 22. 1. 2013 a z protokolu o nahlížení do správního spisu ze dne 7. 5. 2013 vyplývá, že navrhovatel nahlédl do správního spisu dne 7. 5. 2013. Navrhovatel tedy měl objektivní možnost se seznámit s podklady pro vydání napadeného usnesení. Jestliže navrhovatel namítá, že nebyl vůbec informován o tom, že do správního spisu byly vloženy nové listiny nebo vyjádření zadavatele, tak uvádím, že taková povinnost Úřadu

ze správního řádu nevyplývá. Navrhovatel však měl objektivní možnost seznámit se s výše uvedenými listinami, které byly při jeho nahlížení do správního spisu řádně založeny.

50. Co se týká oznámení zadavatele, že byla uzavřena smlouva, jež Úřad do správního spisu vložil do správního spisu dne 7. 6. 2013, tak uvádím, že uzavření smlouvy je právní skutečnost, která odůvodňuje bez dalšího zastavení správního řízení, a proto ani na tomto místě Úřad neporušil právo účastníka seznámit se s podklady pro vydání napadeného usnesení.
51. Navrhovatel měl rovněž objektivní možnost seznámit se dalšími podklady pro vydání napadeného usnesení, a to s vyjádřeními druhého účastníka správního řízení (s vyjádřením zadavatele ze dne 12. 12. 2012 k návrhu navrhovatelem, s vyjádřením zadavatele ze dne 18. 2. 2013). Navrhovatel se s těmito vyjádřeními mohl objektivně seznámit nejpozději dne 7. 5. 2013, kdy nahlédl do správního spisu.
52. Vytýká-li navrhovatel, že Úřad ignoroval právo navrhovatele seznámit se se všemi podklady pro vydání rozhodnutí tím, že navrhovatele vůbec neinformoval o doručeném vyjádření zadavatele k rozkladu proti napadenému rozhodnutí ze dne 24. 4. 2013, tak uvádím, že námitka je nedůvodná.
53. Dle ustanovení § 86 odst. 2 věta první správního řádu platí, že právní orgán, který napadené rozhodnutí vydal, zašle stejnopis podaného odvolání všem účastníkům, kteří se mohli proti rozhodnutí odvolat, a vyzve je, aby se k němu v přiměřené lhůtě, která nesmí být kratší než 5 dnů, vyjádřili. Úřad jako správní orgán, který napadené usnesení vydal, tak postupoval v souladu se zákonem, když stejnopis rozkladu navrhovatele proti napadenému rozhodnutí ze dne 24. 4. 2013 poskytl zadavateli s určením lhůty pro vyjádření se k němu. Správní řád v hlavě VII „Odvolací řízení“ v jeho části druhé neukládá Úřadu zaslat účastníkovi, který podal rozklad, vyjádření druhého účastníka k jeho rozkladu. Úřad ve správním řízení, jež předcházelo vydání napadeného usnesení ve výroku II., postupoval v souladu se správním řádem.

VII. Závěr

54. Po zvážení všech aspektů dané věci a po zjištění, že Úřad postupoval ve věci v souladu se zákonem a správním řádem, když posoudil případ ve všech vzájemných souvislostech a zhodnotil veškeré písemné podklady, jsem dospěl k závěru, že nenastaly podmínky pro zrušení nebo změnu napadeného rozhodnutí z důvodů uváděných v rozkladu.
55. Vzhledem k výše uvedenému, když jsem neshledal důvody, pro které by bylo nutno napadené rozhodnutí změnit nebo zrušit, rozhodl jsem tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozhodnutí.

POUČENÍ

Proti tomuto rozhodnutí se nelze podle ustanovení § 91 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, ve spojení s ustanovením § 152 odst. 4 téhož zákona dále odvolat.

otisk úředního razítka

Ing. Petr Rafaj
Předseda
Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže

Obdrží

1. SAP ČR, spol. s r.o., Vyskočilova 1481/4, 140 00 Praha 4 – Michle
2. Česká republika – Ministerstvo pro místní rozvoj, Staroměstské náměstí 6, 110 15 Praha 1

Vypraveno dne

viz otisk razítka na poštovní obálce nebo časový údaj na obálce datové zprávy